Bài hát: Trống cơm

Tình bằng có cái trống cơm

Khen ai khéo vỗ

Ố mấy bông mà nên bông (x2)

Một đàn tang tình con xít (x2)

Ố mấy lội, lội, lội song

Ố mấy đi tìm, em nhớ thương ai

Đôi con mắt ố mấy lim dim (x2)

Một bầy tang tình con nhện

Ô ố ô ô mấy giăng tơ

Giăng tơ ô mấy đi tìm, em nhớ thương ai

Duyên nợ khách tang bồng (x2).

Truyện: Cậu bé và bó củi

Chuyện kể rằng có một cậu bé, con trai người tiều phu, nhà ở gần khu rừng già. Một ngày nọ, nhà hết củi đun, mẹ bảo cậu vào rừng nhặt ít củi về cho mẹ. Cậu bé định vào rừng một lát sẽ về ngay nên không mang theo nước uống hay thức ăn gì cả. Cậu chỉ xách theo một sợi dây thừng để buộc bó củi rồi vội vã đi vào rừng.

Cậu bé nghĩ là trong rừng lúc nào cũng có sẵn nhiều cành khô, nhưng không ngờ thời gian ấy cành khô lại rất khó tìm. Cậu đi cả buổi sáng mà chỉ nhặt được một ít củi. Cậu tiếp tục đi sâu vào rừng. Được một quãng, cậu thấy một người đàn ông có vẻ rất đói đang ngồi dưới gốc cây. Do không mang theo thức ăn nên cậu không có cách nào giúp được người đàn ông nọ. Dù ái ngại, cậu đành đi tiếp. Được một quãng nữa, cậu thấy một chú hươu đứng liếm mép liên tục tỏ vẻ rất khát nước. Cậu bé cũng không có nước mang theo bên mình nên không thể giúp được gì cho chú nai bé nhỏ. Cậu bé lại tiếp tục đi nhặt củi, trong lòng cảm thấy vô cùng áy náy. Cậu nghĩ mãi không biết phải giúp người đàn ông nọ và chú hươu như thế nào.

Cậu ôm bó củi đang ngày một to dần lên vai. Đang đi, cậu bé nhìn thấy một người đang cắm trại trong rừng. Anh ta loay hoay nhóm bếp mà mãi không được vì củi bị ướt. Cậu bé thấy vậy liền chạy lại cho người đàn ông một ít củi khô. Sau đó, cậu bé lễ phép xin anh ta một ít nước uống và thức ăn. Sau khi nhận được phần thức ăn và nước uống, cậu nhanh chóng quay trở lại đường cũ tìm gặp người đàn ông và chú nai con để giúp họ.

Do nôn nóng nên cậu bé bị vấp té, đầu gối bị trầy xước hết. Người đàn ông thấy vậy vội đỡ cậu bé ngồi xuống và xoa bóp chỗ đau cho cậu. Chú hươu có vẻ rất hiểu chuyện liền chạy đi hái một ít lá thuốc đắp vào vết thương cho cậu bé. Cuối cùng, cả người và vật đều cảm thấy vui vẻ vô cùng vì mình đã giúp đỡ được người khác.